ΑΡΙΘ. 192. ΣΥΡΟΣ ΤΗΝ 21. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1842 ΕΤΟΣ Ε

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Τιμὴ ἐτησία τῆς Ἐφημερίδος ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας Δραχ. 30.
καὶ ἐκτὸς . . . . 36.
Τιμὴ καταχωρήσεως διὰ τὰ δικαστικὰ ἑκατὸν 12 δι ἑκάστην γραμμήν.

(Ὥσπερ ἐν τοῖς πολέμοις συμφέρει τοὺς εὐψυχοτάτους πρώτους τάττειν, οὕτως ἐν ταῖς πολιτείαις λυσιτελεῖ τοὺς φρονιμοτάτους καὶ δικαιοτάτους προεστάναι του πλήθους. " Ἀριστοτέλης.)

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Σημὰ εἰς τὴν πρὸ πολλοῦ μαστίζουσαν τὸ ἐμπόριόν μας ἀδράνειαν καὶ ἀκινησίαν, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας κατήντησεν εἰς τὸν ἀνώτατον τῆς ἀθλιότητος βαθμόν, καὶ εἰς τὰ δυστυχήματα ἅτινα ἐπέφερεν ὁ πρὸ ὀλίγου ἐκδοθεὶς καὶ ἤδη μεταρρυθμιζόμενος τελωνειακὸς κανονισμός, ἔμελλον, ὡς ἐκ θείας, φαίνεται, παραχωρήσεως, νὰ προστεθῶσι καὶ ἄλλα, τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν αἰτία ἡ εἰς τὴν πόλιν μας διαδοθεῖσα ἐσχάτως βάσιμος φήμη, ὅτι ἡ Κυβέρνησις σκοπεύουσα νὰ παραχωρήσῃ ἀτέλειαν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς, προσεκάλεσεν ὅλα τὰ Ἐπιμελητήρια τοῦ κράτους νὰ γνωμοδοτήσωσι περὶ τοῦ, ποῖαι τάχα ὠφέλιμοι ἢ ἐπιζήμιοι συνέπειαι δύνανται νὰ προκύψωσιν εἰς τὸ γενικὸν τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον ἐξ αὐτοῦ τοῦ μέτρου.

*Εἶναι πασίγνωστον ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Ἑρμουπόλεως ἀποτελοῦν μέρος τῶν πλουσιωτέρων οἰκογενειῶν τῆς Σμύρνης, τῆς Χίου, τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῶν Ψαρῶν, τῆς Ἐφέσου, τῶν Κυδωνιῶν, τῆς Κρήτης, διαφόρων νήσων, καὶ ὅλων σχεδὸν τῶν παραλίων πόλεων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας. Ὅτι κατα φυγόντες οὗτοι ἐνταῦθα μὲ ὀλίγα λείψανα τῶν σημαντικῶν περιουσιῶν των, καὶ παρατηρήσαντες ὅτι ἡ νῆσος τῆς Σύρου διὰ τὴν τοπογραφικὴν θέσιν της, καὶ διὰ τὸν καλόν, εὐρύχωρον καὶ ἀσφαλῆ λιμένα της ὑπέσχετο ἐμπορικὴν συγκέντρωσιν, ἔφερον πρῶτοι ἐν καιρῷ τοῦ πολέμου καὶ τῆς αἱματοχυσίας, καὶ ἐσύστησαν μεταξὺ τῆς καταστροφῆς, καὶ ὑπὸ πολυειδεῖς κινδύνους τὸ ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον ἐξετάθη προϊόντος τοῦ χρόνου, ἕνεκα τῶν εἰς τὰς πατρίδας των καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην συγγενικῶν καὶ ἐμπορικῶν σχέσεών των· οὐδεὶς δὲ, νομίζομεν, δύναται νὰ μὴν ὁμολογήσῃ ὅτι αἱ σχέσεις οὗται ἐνισχύουν καὶ ἀναπτύσσουν τὸ ἐμπόριον· ἀνεξαρτήτως δὲ τούτων πάντων οἱ Ἑρμουπολῖται ἀνήγειραν δι' ἀδρᾶς δαπάνης Νοσοκομεῖον, Ναοὺς, Σχολεῖα, Γυμνάσιον, καὶ διάφορα ἄλλα δημοτικὰ καταστήματα, ὥστε ἐντὸς βραχέως καιροῦ διαστήματος, κατέστη ἐκ τοῦ μηδενὸς ἡ Ἑρμούπολις περιώνυμος πόλις, ἐσχάτως μάλιστα ἐδαπανήθησαν μεγάλαι καὶ σημαντικαὶ χρημάτων ποσότητες, εἰς τὰς γενομένας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου οἰκοδομάς. Ὅλαι δὲ αἱ δαπάναι οὗται ἔγιναν ἢ γίνονται μὲ τὴν προσδοκίαν, ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις ἀναγνωρίζουσα καὶ αἰσθανομένη τὰς μεγάλας καὶ ὑψηλὰς ὠφελείας αἱ ὁποῖαι ἀναντιρρήτως δύνανται νὰ προκύψωσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἕνεκα τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον τότε μόνον ἐκτείνεται καὶ εὐημερεῖ, ὁσάκις ἐνεργῆται εἰς μέρος κατάλληλον, καὶ ὅσάκις εὑρίσκῃ ἐνταυτῷ ἀνάπαυσιν καὶ εὐκολίας, ἤθελεν εὐδοκήσει νὰ δώσῃ μίαν ἡμέραν ἀτέλειαν εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἑρμουπόλεως.

Καὶ διατί ὄχι; Ἡ Ἑρμούπολις κεῖται εἰς ἀξιόλογον τοπογραφικὴν θέσιν, κεῖται δηλαδὴ μεταξὺ τῆς Ἀσίας, καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ἐπροικίσθη ἀπὸ τὴν φύσιν μ' εὐρύχωρον, ἀσφαλῆ καὶ εὔπλουν λιμένα, εἶναι πολυάριθμος πόλις, ἔχει πάμπολλα ἀσφαλιστικὰ καὶ Τραπεζιτῶν καταστήματα, ἐξ ὧν τὰ μὲν συντείνουν πρὸς ἐξασφάλισιν, τὰ δὲ πρὸς ἔκτασιν τοῦ ἐμπορίου τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖται ἐνταῦθα συστηματικῶς, ἔχει σημαντικὴν ναυτιλίαν, οἱ δὲ κάτοικοί της οἵτινες ἐγεννήθησαν καὶ ἀνετράφησαν μεταξὺ τοῦ ἐμπορίου, αὐτὸ ἔχουν σχεδὸν ὅλοι κύριον ἐπιτήδευμά των. Ἡ Ἑρμούπολις ἀνεγερθεῖσα ἐκ τῶν ἐρειπίων τοσούτων πόλεων, προσφέρει μυρία πλεονεκτήματα χρεωστούμενα εἰς τὴν φύσιν καὶ εἰς τὴν τύχην, πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ διαφιλονικήσῃ κἀμμία ἄλλη τῆς Ἑλλάδος πόλις, καὶ τοιαῦτα, ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ εὑρεθῶσιν ἀλλαχοῦ ἀθρόα, καὶ εἰς τοιαύτην ἀκμὴν, καὶ ἐνταυτῷ δύσκολον νὰ δημιουργηθῶσι. Ποία ἄλλη λοιπὸν Ἑλληνικὴ πόλις δύναται νὰ ἐπιτύχῃ, καὶ νὰ συντελέσῃ πρὸς τὸν ὑψηλὸν περὶ οὗ ὁ λόγος σκοπόν; Ὁ ἔμπορος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς, καὶ ἂν ἤθελεν ἐλπίζει σημαντικὸν κέρδος, σπανίως ἢ πώποτε θέλει ἀποφασίσει νὰ μεταφέρῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ τὰ προϊόντα τοῦ τόπου του, καὶ νὰ προμηθευθῇ ἐκεῖθεν τὰ ἀναγκαία του, ἐνόσῳ ὑπάρχει ἐμπόριον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, εἰς τὴν Σμύρνην, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ εἰς ἄλλας παραλίους ἐμπορικὰς τῆς Ἀσίας πόλεις καὶ τοῦτο ἕνεκα τοῦ μακροῦ ἀποστήματος, καὶ διότι εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς δὲν δύνανται νὰ καταπλεύσωσι ἢ ἀποπλεύσωσι πλοῖα μ' ὅλους τοὺς ἀνέμους, καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ χειμῶνος· μετὰ τῆς Ἑρμουπόλεως ὅμως, καὶ διὰ μικρὰν ἀπόλυσιν ἀποφασίζει νὰ ἔμβῃ εἰς σύνδεσμον ἐμπορικῶν σχέσεων, διότι κεῖται ἡ πόλις αὕτη πολλὰ πλησίον του, καὶ μὲ ὅλους τοὺς ἀνέμους δύνανται νὰ κατα πλέωσι καὶ νὰ ἀποπλέωσιν ἐκ τοῦ λιμένος της τὰ πλοῖα.

Ἀλλ' ἐναντίον τῆς καινῆς ταύτης προσδοκίας, καὶ εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν πάσχοντος δεινῶς τοῦ ἐμπορίου, καὶ μὴ θεωρούντων τῶν ἐμπόρων οὐδὲν πρόχειρον ἰάσεως μέσον, τινὲς μὲν ἐξ αὐτῶν μετέφερον εἰς τὴν Τουρκίαν τα ἐμπορικὰ καταστήματά των, ἄλλοι δὲ μελετοῦν νὰ μεταναστεύσωσιν ἐντεῦθεν, διότι ὁ ἔμπορος, ὡς ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματός του, κατασταίνεται ὅπου εὑρίσκει ἄρθονον πηγὴν πλούτου, διεδόθη κατὰ δυστυχίαν ἐνταῦθα ἡ ἀγγελία ὅτι ἡ Κυβέρνησις σκοπεύει νὰ δώσῃ ἀτέλειαν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς· διεδόθη, λέγομεν, ἡ ἀγγελία αὕτη, ἥτις αἰμὰ εἰς τὴν δυσαρέσκειαν καὶ τὴν ἀμηχανίαν τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν, ἐπέφερεν ὡς ἀναπόφευκτον συνέπειαν θανατηφόρον ἀσθένειαν εἰς τὴν ἐμπορικὴν πίστιν ἥτις εἶναι ἡ τοῦ ἐμπορίου ζωή, καὶ ἐνταυτῷ τρομάξασα τοὺς ὅσοι συνήθως δανείζουν πρὸς τοὺς κτηματίας δι' ὑποθήκης τῶν κτημάτων των, ἀναγκάζει αὐτοὺς ν' ἀπαιτῶσι τὴν ἐξόφλησιν τῶν δανείων των εἰς τὰς συμφωνηθείσας προθεσμίας, καὶ νὰ μὴν δανείζωσι τοῦ λοιποῦ, θεωροῦντες τὰ ὑπέγγυα κτήματα ὡς μηδεμίαν ἀξίαν ἔχοντα, προκειμένου νὰ μετατεθῇ εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸ ἐμπόριον τὸ ἐνταῦθα γινόμενον.

Ἡ κοινὴ γνώμη θεωρεῖ τὸ μέτρον τοῦτο τῆς ἀτελείας τοῦ λιμένος τοῦ Πειραιῶς ὡς μέτρον ξενικῆς ῥαδιουργίας, σκοπὸν ἔχουσης τὴν καταστροφὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον ἤρχισε, φαίνεται, νὰ ἐρεθίζῃ τὴν ζηλοτυπίαν τῶν ξένων. Τὸ θεωρεῖ ἐπίσης ἄδικον καθόσον ἀφορᾷ τὴν Ἑρμούπολιν, καταστρεπτικὸν δὲ καθόσον ἀφορᾷ τὸ Ἑλληνικὸν ἐνγένει ἐμπόριον, καὶ τελευταῖον ἐπιζήμιον δὶ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος καὶ τὴν Κυβέρνησίν του.

Θεωρεῖ ἡ κοινὴ γνώμη ἄδικον τὸ μέτρον τοῦτο καθόσον ἀφορᾷ τὴν Ἑρμούπολιν, διότι θέλει βλάψει καιρίως τὸν τῆς Ἑρμουπόλεως λαὸν, ὅστις μετὰ τὰς μεγάλας καὶ ἀνεκτιμήτους θυσίας τὰς ὁποίας ἔκαμε πρὸς ἀνέγερσιν τῆς Ἑρμουπόλεως καὶ τῶν σημαντικῶν καταστημάτων της, καὶ πρὸς σύστασιν καὶ συγκέντρωσιν ἐνταῦθα τοῦ ἐμπορίου, μόλις ἤρχισε ν' ἀποκαταστατίνεται ἢ νὰ ἐπαναπαύεται, θέλει ἴδει ἐρημωμένην τὴν πόλιν του τύτην, ἢ ματαιουμένας ὅλας ἐν γένει τὰς προσδοκίας καὶ τὰς θυσίας του

Ἡ κοινὴ γνώμη θεωρεῖ καταστρεπτικὸν τὸ μέτρον τοῦτο καθόσον ἀφορᾷ τὸ Ἑλληνικὸν

ἐμπόριον, διότι πάμπολλοι ἐκ τῶν ἐμπόρων μας, εἴτε δυσαρεστούμενοι ἕνεκα τῆς ἀμηχανίας εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς θέτει τὸ μέτρον τοῦτο τῆς ἀτελείας τοῦ λιμένος τοῦ Πειραιῶς, εἴτε ζημιούμενοι αἰσθαντικώτατα ἕνεκα τούτου, εἴτε τέλος προβλέποντες ὅτι οὔτε θέλει ἐκαθῆ, οὔτε θέλει προοδεύσει τὸ ἐμπόριον συνγκεντρούμενον εἰς τὸν Πειραιᾶ διὰ τὸ ἀπόκεντρον καὶ ἀκατάλληλον τῆς τοπογραφικῆς θέσεως αὐτοῦ τοῦ λιμένος, θέλουν μεταναστεύσει οἰκογενειακῶς ἐκ τῆς Ἑλλάδος κατὰ μίμησιν τῶν Ψαρριανῶν, καὶ θέλει δοθῆ οὕτω θανατηφόρος πληγὴ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον.

Θεωρεῖ τέλος ἡ κοινὴ γνώμη ἐπιζήμιον τὸ μέτρον τοῦτο εἰς ὁλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησίν του, διότι ἀνεγνωρίσθη ἤδη ὡς μαθηματικὴ ἀλήθεια, ὅτι τὸ ἐμπόριον εἶναι ἡ ἀρθονωτέρα πηγὴ τοῦ ἐθνικοῦ τῆς Ἑλλάδος πλούτου, ὅτι δηλ. τὸ ἐμπόριον καὶ ἰδίως τὸ ναυτικὸν φέρουν εἰς τὸ κράτος ἐτησίως περισσότερον πλοῦτον, ἀφ' ὅσον δαπανᾷ ἡ Ἑλλὰς προμηθευομένη ἔξωθεν τῶν ὅσα ἔχει ἀνάγκην, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐνταυτῷ ἔχει μεγάλας καὶ σημαντικὰς ἀπολαβὰς ἀπὸ τοὺς Τελωνειακοὺς, ὑγειονομικοὺς καὶ λιμενικοὺς φόρους, ὥστε ἄνποτε κολοβωθῆ καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον ἢ καταστραφῆ τὸ ἐμπόριον, ἢ τὸ ἔθνος ἢ ἡ Κυβέρνησις του θελουν ζημιωθῆ σημαντικώτατα. Εὐχῆς ἄρα καὶ μεγάλης φρονήσεως ἔργον εἶναι, κατὰ τὴν κοινὴν γνώμην, ὄχι μόνον ν' ἀπέχῃ ἡ Σ. Κυβέρνησις ἀπὸ πᾶν μέτρον δυνάμενον νὰ ἐπιφέρῃ ὁποιονδήποτε πρόσκομμα εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ ἐμπορίου, ἀλλὰ προσέτι νὰ χορηγῇ εἰς αὐτὸ πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν, καὶ νὰ τὸ περιθάλπῃ, χωρὶς νὰ ἐνδίδῃ ποσῶς εἰς ἰδιοτελεῖς εἰσηγήσεις, τεινούσας εἰς τὴν καταστροφήν του.

Ὁ κύριος Δημήτριος Στραφτόπουλος μᾶς ἐπροσκάλεσε νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν παρακατιὼν καταχωρουμένην ἀναφορὰν του πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Σ. Β. Γραμματείαν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἐπισυναπτόμενα ἔγγραφα, διὰ τὰ τέλη τῆς δικαιοσύνης, καὶ διὰ νὰ χρησιμεύσῃ αὕτη ὡς ἐπίσημος διαμαρτύρησις ἐναντίον τῶν καταπιέσεων τὰς ὁποίας ἐνήργησε κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας του ὁ ἐν Γαλατσίῳ Ἑλληνικὸς ὑποπρόξενος κύριος Γεώργιος Ἀθανασιάδης.

Καταχωροῦντες εἰς τὴν ἐφημερίδα μας σύμφωνα μὲ τὸ καθῆκόν μας τὰ ἔγγραφα ταῦτα, θεωροῦμεν ἐπίσης ἱερὸν χρέος μας νὰ προσθέσωμεν ὅσα προφορικῶς μᾶς ἐδιηγήθη ὁ μνησθεὶς κύριος Στραφτόπουλος, καὶ ὀλίγας τινὰς παρατηρήσεις μας, διὰ νὰ γνωρίσωσιν οἱ συντάκται τοῦ Αἰῶνος καὶ τῆς Ἀμαλθείας, ὅτι ἀδίκως κατεφέρθησαν ἐναντίον μας, διότι καὶ ἄλλοτε ἐδημοσιεύσαμεν ἀληθείας ἀναφερομένας εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο.

Παραλείποντες πρὸς τὸ παρὸν τοῦ νὰ ἐπέμβωμεν εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς δι' αἱμομιξίαν γενομένης κατηγορίας κατὰ τοῦ μνησθέντος κυρίου Δημητρίου Στραφτοπούλου, ὑποβάλλομεν μόνον ὑπὸ τὰς ἐχέφρονας παρατηρήσεις τῶν κυρίων ἀναγνωστῶν μας τὰ ἑπόμενα περιστατικὰ, ἡ γνῶσις τῶν ὁποίων εἶναι ἀρκετὴ, νομίζομεν, νὰ διασκεδάσῃ πᾶσαν ὑπόνοιαν κατὰ τῆς ἀθωότητος τοῦ κυρίου Στραφτοπούλου, ἐξοντωθέντος μολοντοῦτο, ταλανιζομένου ἐνταῦθα ἕνεκα τῆς πολυχρονίου ἀνακρίσεώς του, στερουμένου τῶν πρὸς διατροφὴν αὐτοῦ καὶ τῆς σύζυγου του ἀπαραιτήτως ἀναγκαίων καὶ σχεδὸν ἐπαιτοῦντος τὸν ἐπιούσιον ἄρτον του.

Ἡ θυγάτηρ τοῦ κυρίου Δημητρίου Στραφτοπούλου λαβοῦσα σύζυγον πρὸ χρόνων, ζῶσα μετ' αὐτοῦ ἐν πλήρῃ ὁμονοίᾳ, ἀλλὰ πολλὰ σχετικὴ οὖσα μετὰ τοῦ ἐν Γαλατσίῳ Ἑλληνικοῦ ὑποπροξένου κυρίου Γ. Ἀθανασιάδου, καταμηνύει πρὸς τὸν ὑποπρόξενον Γ. Ἀθανασιάδην τὸν δυστυχῆ πατέρα της Δημήτριον Στραφτόπουλον, ὡς λαβόντα μετ' αὐτῆς πρὸ τοῦ γάμου της σχέσεις ἐρωτικὰς καὶ ὡς αἱμομίκτην. Ἡ θυγάτηρ λοιπὸν κατηγορεῖ τὸν πατέρα, καὶ ὁ κύριος ὑποπρόξενος ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς ἀνάκρισιν, τὸν φυλακίζει, τὸν φορτόνει παρανόμως μὲ ἀλύσεις, κατάσχει ὅλην ἐν γένει τὴν περιουσίαν του κινητὴν καὶ ἀκίνητον καίτοι ἔχοντος σύζυγον καὶ ἀδελφὸν, πρόσωπα ἅτινα ἠδύναντο νὰ λάβωσι πρόνοιαν περὶ τῆς συντηρήσεώς της, τὸν γυμνόνει ἀπὸ τὰ ὀλίγα χρήματα καὶ τὸ ὡρολόγιόν του ἅτινα ἐκράτει ἐπὶ τοῦ σώματός του, αὐτοχειροτονεῖται κηδεμὼν καὶ διαχειριστὴς τῆς περιουσίας του, τὸν παραπέμπει ἐνταῦθα διὰ νὰ δικασθῇ κατὰ τοὺς νόμους, δὲν ἀναγνωρίζει τὸν νόμιμον ἐπίτροπον τὸν ὁποῖον ἐδιώρισεν ἐν τεῦθεν, διὰ νὰ παραλάβῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του τὴν περιουσίαν του καὶ νὰ διαχειρίζεται αὐτὴν, καίτοι ἐμφανισθέντα, ἐπιδείξαντα πρὸς αὐτὸν τὸ ἔγγραφον τῆς πληρεξουσιότητός του καὶ διαμαρτυρηθέντα, οὐδὲ, τέλος, δίδει κἀμμίαν ἀκρόασιν εἰς τὰς διαθέσεις ὑπὲρ τῆς περιουσίας ἑνὸς δυστυχοῦς λιμοκτονοῦντος ἐνταῦθα. Ταῦτα εἶναι τὰ οὐσιωδέστερα περιστατικὰ τὰ χαρακτηρίζοντα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἅτινα ὡς μαθηματικὴν ἀλήθειαν θέλει ἀναγνωρίσει τὸ κοινὸν διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν παρακατιὼν καταχωρουμένων ἐγγράφων, καὶ ἑπομένως θελει κρίνει περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ Κ. Ἀθανασιάδου ὑποπροξένου τοῦ Γαλατσίου.

Θέλομεν νὰ ὑποθέσωμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι εἶναι βάσιμος ἡ κατὰ τοῦ Δημητρίου Στραφτοπούλου γενομένη κατηγορία, καὶ ὅτι ὁ κύριος ὑποπρόξενος τοῦ Γαλατσίου ἐλεύθερος πάσης ἀξιοκατακρίτου ἐπιρροῆς τὸν ἐφυλάκισεν ὡς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος. Θέλομεν προσέτι νὰ ὑποθέσωμεν εἴτε ὅτι ἡ σύζυγος ἢ ὁ ἀδελφός του δὲν ἦσαν τὰ κατάλληλα πρόσωπα πρὸς συντήρησιν τῆς περιουσίας του μετὰ τὴν φυλάκισίν του, εἴτε τέλος ὅτι δὲν ἐθεωρήθησαν ὡς τοιαῦτα ὑπὸ τοῦ κυρίου ὑποπροξένου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἠναγκάσθη νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸ πέμπτον ἄρθρον τοῦ περὶ ἀνακριτικῶν τῶν προξένων καθηκόντων νόμου, τουτέστι νὰ θέσῃ εἰς ἀσφάλειαν τὴν περιουσίαν του διὰ νὰ μὴν φθαρῇ, ἀπωλεσθῇ ἢ ὑφαιρεθῇ. Θέλομεν τέλος νὰ ὑποθέσωμεν πρὸς στιγμὴν, ὅτι τὸ συντηρητικὸν τοῦτο μέτρον ἐλήφθη νομίμως· ἀλλ ὅταν ὁ Στραφτόπουλος, ὅστις καίτοι ὑπὸ ἀνάκρισιν εὑρισκόμενος δὲν θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπηγορευμένος, οὐδὲ πεπαυμένος ἀπὸ τὴν διαχείρησιν τῆς περιουσίας του, διορίζει πληρεξούσιόν του εἰς Γαλάτσιον ἀπὸ τὴν δωδεκάτην τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου μηνὸς, διὰ νὰ ζητήσῃ καὶ παραλάβῃ ὑπὸ τὴν διαχείρησίν του πᾶσαν κινητὴν καὶ ἀκίνητον εὑρισκομένην ἐν Γαλατσίῳ περιουσίαν του, ὅταν ὁ πληρεξούσιος οὗτος ἐμφανίζεται πρὸς τὸν κύριον ὑποπρόξενον φέρων τὸ ἔγγραφον τῆς πληρεξουσιότητός του καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους συντεταγμένον, καὶ ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὰς ἁρμοδίους ἀρχὰς, καὶ ζητεῖ νὰ παραδοθῇ πρὸς αὐτὸν σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολὴν καὶ διαθέσεις τοῦ Στραφτοπούλου ἡ περιουσία του, ὅταν, λέγομεν, ταῦτα πάντα οὕτως ἐν τάξει καὶ ἐντὸς τοῦ νόμου ἐγένοντο, ποῖα δικαιοσύνη, ἢ ποῖον καθῆκον ὑπηγόρευσεν εἰς τὸν κύριον ὑποπρόξενον τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσῃ ἐγγυητὴν ἀπὸ τὸν πληρεξούσιον τοῦ Στραφτοπούλου διὰ νὰ παραδώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν περιουσίαν του; διατί δὲν παρέδωκε πρὸς αὐτὸν τοὐλάχιστον τὰ ὁποῖα ἀφῄρεσεν ἐκ τοῦ σώματός του Στραφ. ὀλίγα χρυσᾶ νομίσματα καὶ τὸ ὡρολόγιόν του ὅταν τὸν συνέλαβεν, ὡς νὰ ἐπρόκειτο κατηγορία περὶ κλοπῆς αὐτῶν τῶν πραγμάτων, ἢ ὡς νὰ ἤθελε τὰ συντηρήσει οὗτος καλλήτερα ἀφ' ὅτι ἤθελε τὰ φυλάξει ὁ κατέχων αὐτὰ κύριος καὶ ἰδιοκτήτης αὐτῶν; ἀλλ' ἐξέθετο εἰς τὴν πρὸς τὸν ἐν Μολδαυίᾳ Ἑλληνικὸν πρόξενον ἀναφορὰν του ὅτι θέλει τὰ πέμψει εἰς τὴν ἀνωτέραν του ἀρχὴν; ἐνῷ ὁ Στραφτόπουλος στερεῖται ἐνταῦθα ὡς εἴρηται τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ τῆς χρηματικῆς ἀνεχείας του, κινδυνεύει νὰ ἀποθάνῃ ἡ δυστυχὴς σύζυγός του ἀσθενοῦσα καὶ στερουμένη παντὸς μέσου περιθάλψεως καὶ θεραπείας;

Ταῦτα ἐκθέτομεν πρὸς τὸ παρὸν πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ἐξ ὧν δύναται νὰ γνωρίσῃ, ποῖοι καταχθόνιοι σκοποὶ ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὴν κατὰ τοῦ Δημητρίου Στραφτοπούλου καταδίωξιν, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ἐπανέλθωμεν καὶ ἄλλοτε εἰς τὸ αὐτὸ θέμα, χάριν τῆς ἀληθείας καὶ πρὸς καταστολὴν τῶν καταχρήσεων τῶν ἐνεργουμένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπό τινων προξένων καὶ ὑποπροξένων, ὁ διορισμὸς τῶν ὁποίων δὲν ἔχει ἄλλον σκοπὸν, εἰμὴ τὸ νὰ προστατεύεται καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἡ ἐλευθερία, ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἰδιοκτησία τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων τῆς Α. Μ. τοῦ Σ. Βασιλέως μας

Κύριε Συντάκτα τῆς Ἐφημερίδος τοῦ Ἑρμοῦ. τῆς Νήσου Σύρου, παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρήσετε εἰς τὸν ἀξιότιμον ἐφημερίδα σας τὴν ἐπισυναπτομένην ἀναφοράν μου πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Σ. Β. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, διὰ τὰ τέλη τῆς δικαιοσύνης, καὶ διὰ νὰ χρησιμεύσῃ αὕτη ὡς ἐπίσημος διαμαρτύρησις ἐναντίον τῶν καταπιέσεων τὰς ὁποίας ἐνήργησε κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας μου ὁ ἐν Γαλατσίῳ κύριος Γεώργιος Ἀθανασιάδης.

Ἐν Ἑρμουπόλει τὴν 19 Νοεμβρίου 1842.

Δημήτριος Στραφτόπουλος.

Πρὸς τὴν Σ. Β. Γραμματείαν τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων.

Ἡ Ἐνταῦθα Σ. Β. Διοίκησις ἐκοινοποίησε προφορικῶς πρὸς τὸν ταπεινῶς ὑποφαινόμενον τὸ ἀπὸ 12 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐπίσημον πρὸς τὴν Σ. ταύτην Γραμματείαν ἔγγραφον τοῦ ἐν Μολδαυίᾳ Β. Ἑλληνικοῦ Προξένου, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ἐπισυναπτομένην ἀναφορὰν τοῦ ἐν Γαλατσίῳ Ἑλληνικοῦ ὑποπροξένου κυρίου Γ. Ἀθανασιάδου τῆς 28 Σεπτεμβρίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, διὰ τῆς ὁποίας ὁ τελευταῖος οὗτος θέλων νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀδικαιολόγητον διαγωγήν του κατὰ τοῦ δυστυχοῦς ὑποφαινομένου καὶ τῆς περιουσίας μου, παραμορφόνει τὴν ἀλήθειαν ἐναντίον ἀναντιρρήτων ἀποδείξεων μὲ τὰς ὁποίας εἶμαι ἐφωδιασμένος, καὶ αἱ ὁποῖαι θέλουν χρησιμεύσει ποτὲ πρὸς θρίαμβον τῆς ἀληθείας καὶ καταδίκην του.

Ὅτε ὁ κύριος Γ. Ἀθανασιάδης Ἑλληνικὸς ἐν Γαλατσίῳ ὑποπρόξενος συνέλαβε τὸν ἀθέμιτον καὶ ἀξιοκατάκριτον σκοπὸν νὰ ἐξοντώσῃ καὶ ἐμὲ καὶ τὴν οἰκογένειάν μου διὰ τῆς πλέον φρικτῆς συκοφαντίας, δι' ἧς με ἐχαρακτήρισεν ἐκ δολιότητος καὶ προθέσεως αἱμομίκτην, ὡς ἔλαβον τὴν τιμὴν ὁ ὑποφαινόμενος ν' ἀναφέρω καὶ ἄλλοτε τὴν περίστασιν ταύτην πρός τε τὴν Σ. Γραμματείαν, καὶ πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν σεβαστὸν Βασιλέα μας· ὅτε λέγω συνέλαβεν ὁ κύριος ὑποπρόξενος τοῦ Γαλατσίου τὸν ἀθέμιτον τοῦτον καὶ καταχθόνιον σκοπὸν, συνέλαβε καὶ τὴν ἰδέαν νὰ γίνῃ ἐνταυτῷ ἀπόλυτος τῆς περιουσίας μου κύριος. Ὑποβαλὼν με ὅθεν εἰς ποινικὴν ἀνάκρισιν, καὶ ἐπιφορτίσας με παρανόμως ἁλύσεις, κατέσχεν ὅλην τὴν περιουσίαν μου, ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ δημεύσεως αὐτῆς, ἢ ὡς νὰ εἶχον στερηθῇ τοῦ δικαιώματος τῆς διαχειρήσεώς της· καὶ ἐνῷ ὑπῆρχεν ἐκεῖσε ἡ σύζυγος καὶ ὁ ἀδελφός μου Παντολέων Στραφτόπουλος, οἵτινες ἠδύναντο νομίμως νὰ συντηρήσωσι καὶ νὰ διαχειρισθῶσιν αὐτὴν, αὐτεχειροτονήθη οὗτος παρανόμως, καὶ πάντοτε ἐκ προθέσεως κηδεμὼν καὶ διαχειριστὴς αὐτῆς. Ἀλλὰ δὲν ἐπερωρίσθη εἰς τοῦτο μόνον ἡ αὐθαιρεσία, ἡ βιαιοπραγία καὶ ἡ καταπίεσις τοῦ κυρίου ὑποπροξένου, ἀλλ' ὡς νὰ ἐκατηγορούμην διὰ κλοπὴν καὶ λῃστείαν, ἀφῄρεσεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὅσα ἄλλα κινητὰ πράγματά μου ἐκράτουν, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὰς προλαβούσας ἀναφορὰς μου, καὶ ἤδη τολμᾷ νὰ ἐκθέτῃ ἐναντίον τῆς ἀληθείας, ὅτι δὲν εὑρέθη ἐκεῖσε ἐν καιρῷ τῆς κρατήσεώς μου οὐδεὶς συγγενής μου, ἐνῷ, ὡς εἴρηται, ὑπῆρχεν ἡ σύζυγός μου, ἥτις ἀνεχώρησε μετ' ἐμοῦ, ὕστερον ἀπὸ πολλὰς μετὰ τὴν κράτησίν μου ἡμέρας καὶ ὁ ἀδελφός μου, πρόσωπα ἅτινα ἠδύναντο νὰ συντηρήσωσι τὴν περιουσίαν μου καὶ ἦσαν ἁρμόδια εἰς τοῦτο. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὸ πέμπτον ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 12/24 Δεκεμβρίου 1841 περὶ ἀνακριτικῶν τῶν Προξένων καθηκόντων νόμου, δύνανται οὗτοι νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν πραγμάτων τοῦ προφυλακιζομένου, ὁσάκις πρόκειται κίνδυνος φθορᾶς, ἀπωλείας ἢ ὑφαιρέσεως αὐτῶν, ἀλλ' ὁ νόμος οὗτος, κατὰ τὴν ἀληθῆ

διερμηνείαν του, ἐννοεῖ νὰ ἐνεργῆται τὸ συντηρητικὸν τοῦτο μέτρον, ὁσάκις ὁ προφυλακιζόμενος δὲν ἔχει εἰς τὸν τόπον τῆς προφυλακίσεώς του συγγενεῖς, οἵτινες εἶναι, κατὰ τὸν νόμον, τὰ ἀρμόδια πρόσωπα πρὸς συντήρησιν τῆς περιουσίας τοῦ συγγενοῦς των, οἷα εἶναι οἱ ἀδελφοὶ καὶ πρὸ πάντων ἡ σύζυγος· δὲν ἔδωκεν ἄρα τὸ δικαίωμα ὁ νόμος πρὸς τοὺς κυρίους προξένους ν' αὐτοχειροτονῶνται φύλακες καὶ διαχειρισταὶ τῆς περιουσίας τοῦ προφυλακιζομένου, καὶ περιπλέον ν' ἀφαιροῦν ἀπὸ τὰς χεῖράς του ὅσα ἰδιόκτητά του πράγματα κρατεῖ ἐπὶ τοῦ σώματός του ἅτινα δύναται νὰ φυλάξῃ ὁ ἴδιος. Ἀλλ' ὁ κύριος ὑποπρόξενος τοῦ Γαλατσίου διὰ νὰ μὴν ἀφήσῃ ἀνενέργητον κἀμμίαν διαιοπραγίαν καὶ καταπίεσιν, εὐηρεστήθη ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὰς ἰδίας μου χεῖρας τὰ ὀλίγα μέσα δι' ὧν ἠδυνάμην νὰ ἐξοικονομήσω, προσωρινῶς τοὐλάχιστον, τὰς ἀναγκαίας πρὸς διατροφὴν ἐμοῦ καὶ τῆς συζύγου μου δαπάνας.

Τὸ ἄρθρον πέμπτον τοῦ προμνησθέντος νόμου ἀφορᾷ ἀνακτιρρήτως τὸ συμφέρον τῶν προφυλακιζομένων, τοὐτέστι φιλανθρώπως καὶ εὐνοϊκῶς φερόμενος πρὸς αὐτοὺς ὁ νομοθέτης, διατάττει τοὺς κυρίους Προξένους νὰ ἐξασφαλίζωσι τὴν περιουσίαν των διὰ νὰ μὴν φθαρῇ, ἀπωλεσθῇ ἢ ὑφαιρεθῇ, ὁσάκις, ὡς ἐξέθεσα ἀνωτέρω, πρόκειται κίνδυνος, ὁσάκις δηλ. δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸν τόπον τῆς προφυλακίσεως νόμιμα καὶ ἁρμόδια πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πρόσωπα· ἀλλ' ὅταν ὁ προφυλακιζόμενος, ὅστις ἔχει τὸ συμφέρον τῆς συντηρήσεως τῆς περιουσίας του λάβῃ τὴν προσήκουσαν πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως αὐτῆς, ὅταν δηλ. διωρίσῃ νόμιμον πληρεξούσιόν του πρὸς ἐξασφάλισίν της, διὰ νὰ τὴν παραλάβῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του καὶ νὰ τὴν διατηρήσῃ σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολήν, δύναται εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ κύριος πρόξενος νὰ μὴν σεβασθῇ τὴν διάθεσιν καὶ ἐντολὴν τοῦ κυρίου τῆς περιουσίας ταύτης, χωρὶς ν' ἀποδείξῃ μὲ τοῦτο εἴτε ἀμάθειαν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐνέργειαν τῶν ὑψηλῶν καθηκόντων του, εἴτε, ὡς εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, πρόθεσιν πρὸς καταπίεσιν τοῦ δυστυχοῦς προφυλακισθέντος;

Ἀπὸ τὸ ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ στοιχ. Α. ἀντίγραφον ἐπισήμου συμβολαιογραφικοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου, πληροφορεῖται ἡ Σ. Γραμματεία ὅτι τὴν δωδεκάτην Ἰουλίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἐδιώρισα ὁ ὑποφαινόμενος πληρεξούσιόν μου τὸν ἐν Γαλατσίῳ κύριον Ἠλίαν Σιμοτᾶν, διὰ νὰ παραλάβῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του ὅλην τὴν περιουσίαν μου, καὶ νὰ διαχειρίζεται αὐτὴν σύμφωνα μὲ τὰς ἐντολὰς καὶ διαθέσεις μου. ἀπὸ δὲ τὰ ἐπισυναπτόμενα ὑπὸ στοιχ. Β. Γ. καὶ Δ. τρία ἔγγραφα θέλει πληροφορηθῆ ἐπίσης, ὅτι ἐμφανισθέντος ἐνώπιον τοῦ κυρίου ὑποπροξένου τοῦ Γαλατσίου τοῦ μνησθέντος πληρεξουσίου μου, παρουσιάσαντος πρὸς αὐτὸν τὸ ἔγγραφον τῆς πληρεξουσιότητός του, καὶ ζητήσαντος ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς τοιοῦτος καὶ νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν διαχείρησίν του ἡ περιουσία μου, ἠρνήθη ὁ κύριος πρόξενος νὰ ἐνεργήσῃ σύμφωνα μὲ τὸν νόμον καὶ μὲ τὸ δίκαιον, ἀπαντήσας ὅτι περιμένει ὁδηγίας καὶ διαταγὰς ἀπὸ τὸν ἀνώτερόν του. Τί ἄλλο λοιπὸν παρεμφαίνει ἡ παράνομος ἄρνησίς του αὕτη, εἰμὴ παχυλὴν ἀμάθειαν καὶ πρόθεσιν πρὸς καταπίεσιν τοῦ ὑποφαινομένου, ἀναγκαζομένου νὰ διαμένω ἐνταῦθα μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς προανακρίσεώς μου, καὶ στερουμένου παντὸς μέσου διατροφῆς ἐμοῦ τε καὶ τῆς συζύγου μου ὡς καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου; Τελευταῖον ποῖος νόμος ὑπηγόρευσεν εἰς τὸν κύριον ὑποπρόξενον τοῦ Γαλατσίου τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ζητήσῃ ἐγγύησιν ἀπὸ τὸν ἐπίτροπόν μου (ὡς ἐκθέτει εἰς τὴν ἀναφοράν του, πρὸς τὸν ἐν Μολδαυΐᾳ Β. Ἑλληνικὸν Πρόξενον), ἐνῷ ὁ ὑποφαινόμενος ἀπολαμβάνων τὸ δικαίωμα τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας μου τὴν ἐμπιστεύομαι εἰς αὐτὸν; ἢ διὰ ποῖον λόγον καὶ δίκαιον ν' ἀποστείλῃ, ὡς λέγει, πρὸς τὴν Σ. Γραμματείαν ταύτην τὸ ὡρολόγιόν μου καὶ τὰ δύο χρυσᾶ νομίσματα, ἅτινα μὲ τὸν πλέον ἀξιοκατάκριτον, ἀθέμιτον καὶ καταπιεστικὸν τρόπον ἀφῄρεσεν ἀπὸ τὰς χεῖρας μου, ἐνῷ ἐγὼ στεροῦμαι, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου; ἀλλ' ἡ διαγωγὴ αὕτη τοῦ κυρίου ὑποπροξένου τοῦ Γαλατσίου ἀποδεικνύει ἐναργέστατα τὴν ἀλήθειαν τῶν ὅσα ἐξέθεσα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς παρούσης ἀναφορᾶς μου, ὅτι δηλ. ὁ κύριος οὗτος συνέλαβε τὴν ἀθέμιτον καὶ ἀξιοκατάκριτον σκοπὸν τοῦ νὰ ἐξοντώσῃ ἐμὲ καὶ τὴν οἰκογένειάν μου· διότι διὰ τῆς πλέον φρικτῆς συκοφαντίας ἐπέτυχε νὰ μὲ κρατῇ ἐνταῦθα εἰς ξένην γῆν, ἄπορον καὶ λιμοκτονοῦντα, νὰ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν μου, νὰ ἐξαφανίσῃ αὐτὴν πωλήσας εἰς ποταποτάτην τιμὴν τὴν ἄμαξάν μου καὶ παραμελήσας τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀμπελώνων μου, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων πράξεων καὶ ἐλλείψεών του μὲ προέκυψε σημαντικὴ ζημία, περὶ ὧν ἐπιφυλάττομαι τοῦ δικαιώματος νὰ ζητήσω τὸν ἀνήκοντα λόγον ἀπ' ὅπου νομίμως ἀνήκει

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐπικαλοῦμαι ὁ ὑποφαινόμενος, διὰ τῆς παρούσης ταπεινῆς ἀναφορᾶς μου, τὴν προστασίαν τῆς Σ. Β. Κυβερνήσεως, ἥτις, ἔχω πλήρη πεποίθησιν, δὲν ἀνέχεται νὰ ἐμπαίζωνται τοσοῦτον ἀναφανδὸν οἱ νόμοι, καὶ νὰ καταπατῶνται τὰ δίκαια τῶν πιστῶν καὶ ἀφοσιωμένων εἰς τὸν θρόνον τῆς Α. Μ. τοῦ Σ. Βασιλέως μας ὑπηκόων Ἑλλήνων ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἐξουσίας, ὁ διορισμὸς τῶν ὁποίων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ μάλιστα εἰς τοιαύτην σπουδαίαν ὑπηρεσίαν οἷα εἶναι ἡ προξενικὴ, δὲν ἔχει ἄλλον σκοπόν, εἰμὴ τὸ νὰ προστατεύεται καὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία, ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἰδιοκτησία τοῦ πολίτου Ἕλληνος, καὶ δέομαι μετὰ θερμῶν δακρύων νὰ προσκαλέσῃ ἀνυπερθέτως τὸν μνησθέντα ἐν Γαλατσίῳ Ἑλληνικὸν ὑποπρόξενον Κ. Γ. Ἀθανασιάδην, νὰ παραδώσῃ ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸν νόμιμον πληρεξούσιόν μου Ἠλίαν Σιμοτᾶν ἅπασαν τὴν περιουσίαν μου, διὰ νὰ τὴν διαχειρίζεται οὗτος σύμφωνα μὲ τὰς ὁδηγίας καὶ ἐντολάς μου.

Μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ καὶ ὑποκλίσεως ὑποφαίνομαι.

Ἐν Ἑρμουπόλει τὴν 16 Νοεμβρίου 1842.

ὁ Εὐπειθέστατος

Δημήτριος Στραφτόπουλος

Ἐπισυνάπτονται.

Α'. Ἐπιτροπικὸν ἐπίσημον.

Β' Αἴτησις τοῦ ἐπιτρόπου μου Ἠλία Σιμοτᾶ πρὸς τὸν ἐν Γαλατσίῳ Ἑλληνικὸν ὑποπρόξενον τῆς 14 Αὐγούστου 1842.

Γ'. Μαρτυρικὸν τῆς 13 Αὐγούστου 1842.

Δ'. Ἐπιστολὴ τοῦ Ἠλία Σιμοτᾶ πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1842.

Ε'. Καταγραφὴ τῆς περιουσίας μου.

Πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Ὑποπρόξενον Γαλατσίου κύριον Γ. Ἀθανασιάδην.

Μὲ τὴν ἀπὸ 30 Ἰουλίου παύσαντος πρὸς ὑμᾶς ἀναφοράν μου, σᾶς περιέκλεισα εἰς ἀντίγραφον τὸ ὑπ' ἀριθ. 6694 ἐπιτροπικὸν πληρεξούσιον συμβόλαιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἀποκαθίστημι παρὰ τοῦ ἐν Σύρᾳ κυρίου Δημητρίου Στραφτοπούλου ἐπίτροπος πληρεξούσιος ὅλης ἀνεξαιρέτως τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας του, κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ καταγραφήν.

Μετὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς ἐγχείρησιν τῆς ῥηθείσης ἀναφορᾶς μου ἐπαρουσιάσθην δὶς ζητήσας ἀπάντησιν, καὶ δὶς μοὶ τὴν ἠρνήθητε, ἐπὶ λόγῳ ὅτι θέλετε μὲ ἀπολογηθῆ, καὶ προσέτι ὅτι δὲν δύναμαι νὰ διάζω τὸ ὑποπροξενεῖον Παρῆλθον ἑπομένως ἀρκεταὶ ἡμέραι, καὶ ἐγὼ ὅλως ἀμηχανῶν διὰ τὴν σιωπήν σας, ἐπαρουσιάσθην χθὲς ἐνώπιόν σας συνωδευμένος μὲ τοὺς κυρίους Παναγῆν Λ. Σκλάβον καὶ Γεράσιμον Καλλιγᾶν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὁποίων σᾶς ἐζήτησα τελευταῖον τὴν περιουσίαν τοῦ ἐντολέως μου, ἢ ἀπάντησιν τοὐλάχιστον τῆς ἀναφορᾶς μου. Μ' ἀπεκρίθητε ἐνώπιον τῶν μαρτύρων ὅτι περιμένετε ὁδηγίας καὶ διαταγὰς ἀπὸ τὸν ἀνώτερόν σας, καὶ ταύτας ἐν καιρῷ θέλετε μοῦ τὰς γνωστοποιήσει.

Μὴ δυνάμενος νὰ ἐννοήσω τὴν αἰτίαν ταύτης τῆς πολυχρονίου ἀναβολῆς, καὶ ὑπόχρεως νὰ διατηρήσω τὰ δικαιώματα τοῦ ἐντολέως μου, τὸν δὲ ἑαυτόν μου νὰ προφυλάξω ἀπὸ ἐνδεχομένας εὐθύνας, διαμαρτύρομαι μὲ τὸν πλέον ἐπίσημον τρόπον ἐναντίον οὕτινος ἀνήκει, διὰ νὰ ἦναι εἰς πλήρη καὶ τελείαν ἀπολογίαν ὁ αἴτιος δι' ὅλας τὰς συμβάσας καὶ συμβησομένας ἐλλείψεις καὶ ζημίας. Ἀντίγραφον τῆς παρούσης μου παρακαλῶ νὰ μοῦ δοθῇ ἐπικυρωμένον διὰ τὰ τέλη μου.

Ἐν Γαλατσίῳ τῇ 14 Αὐγούστου 1842.

Ἠλίας Σιμοτᾶς

Οἱ ὑπογεγραμμένοι κατὰ παράκλησιν τοῦ κυρίου Ἠλία Σιμοτᾶ ἐπιτρόπου πληρεξουσίου τοῦ ἐν Σύρᾳ κυρίου Δημητρίου Στραφτοπούλου, ἐπαρουσιάσθημεν μετὰ τοῦ ἰδίου εἰς τὸ ἐδῶ Βασ. Ἑλληνικὸν ὑποπροξενεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον ἔδωκεν τὴν παροῦσαν ἀναφοράν του καὶ ἐζήτησε νὰ τῷ δοθῇ ἀντίγραφον αὐτῆς ἐπικυρωμένον τὸ ὁποῖον εἶχεν ἕτοιμον ὁ κύριος Σιμοτᾶς· ἀλλ' ὁ κύριος Γ. Ἀθανασιάδης Ἑλληνικὸς ὑποπρόξενος ἀπεκρίθη « δέχομαι μὲν τὴν ἀναφοράν σου, δὲν ἠμπορῶ ὅμως νὰ σὲ δώσω ἀντίγραφον, ἕως ὅτου δὲν λάβω διαταγὰς ἀπὸ τὴν ἀνωτέραν μου ἀρχήν ». Τῷ ἐπρόσθεσεν ἑπομένως ὁ κύριος ὑποπρόξενος, τὰς δύο, τρεῖς καὶ τέσσαρας φορὰς ὅπου ἦλθες, ὅλα τὰ ἴδια σοῦ εἶπα καὶ εἰς μάτην ἔρχεσαι. Ταῦτα ἠκούσαμεν ἰδίοις ὠσὶ, ταῦτα μαρτυροῦμεν ἐν ὅρκῳ συνειδήσεως καὶ ὑποφαινόμεθα μὲ τὰς ἰδίας ὑπογραφάς.

Ἐν Γαλατσίῳ τὴν 21 Αὐγούστου 1842

Παναγῆς Λ. Σκλάβος

Νικόλαος Κατσονίτης

(Ἕπεται ἡ ἐπικυρώσις τῆς ἐπιτροπίου ἀρχῆς εἰς βλαχικὸν ἰδίωμα)

Μαρτυρικὸν.

Οἱ ὑποσημειούμενοι κατ' αἴτησιν τοῦ Κυρίου Ἠλία Σιμοτᾶ ἐπιτρόπου πληρεξουσίου τοῦ ἐν Σύρᾳ κυρίου Δημητρίου Στραφτοπούλου, παρουσιασθέντες μετὰ τοῦ ἰδίου εἰς τὸ ἐδῶ Β. Ἑλληνικὸν ὑποπροξενεῖον, ἠκούσαμεν ἰδίοις ὠσὶ ὅτι ὁ κύριος Σιμωτᾶς ἐζήτησεν παρὰ τοῦ κυρίου Γ. Ἀθανασιάδη Ἑλληνικοῦ ὑποπροξένου τὰ ἰδιόκτητα πράγματα τοῦ ἐντο

λέως του κινητὰ καὶ ἀκίνητα κατὰ τὴν ἔννοι αν τῆς ὁποίας τοῦ ἐπαρουσίασε πρὸ ἡμερῶν ἀναφορᾶς.

Εἰς ἀπόκρισιν ὁ εἰρημένος κύριος Γ. Ἀθανασιάδης τοῦ εἶπεν, ὅτι περιμένει ὁδηγίας ἀπὸ τὴν ἀνωτέραν ἀρχήν του, καὶ ἅμα τὰς λάβῃ θέλει ἀπολογηθῆ ἐγγράφως πρὸς τὸν Κ. Σιμοτὰν. Ταῦτα ἠκούσαμεν καὶ ταῦτα ὁμολογοῦμεν ἐν βάρει συνηδείσεως, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ἐφοδιάζομεν μὲ τὸ παρόν μας μαρτυρικὸν τὸν κύριον Ἠλίαν Σιμοτὰν ὑπογεγραμμένον ταῖς ἰδίαις ἡμῶν ὑπογραφαῖς, διὰ νὰ τῷ χρησιμεύσῃ ὅπου ἀνήκει.

Ἐν Γαλατσίῳ τῇ 13. Αὐγούστου 1812.

Παναγῆς Λ. Σκλάβος
Γεράσιμος Καλληγᾶς

Ἕπεται ἡ ἐπικύρωσις ἐκ μέρους τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς εἰς Βλαχικὸν ἰδίωμα.

Ἀριθμὸς ἓξ χιλιάδες ἑξακοσία ἐννενήκοντα τέσσαρα.

Ἀριθ. 6694.

Ἐπιτροπικόν.

Ἐνεφανίσθη σήμερον εἰς τὸ κατὰ τὴν μεγάλην ὁδὸν τῆς ἀγορᾶς Γραφεῖον μου κείμενον ἐντὸς τῆς οἰκίας τῶν ἀδελφῶν Μπαμπαϊώτου, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἑρμουπόλεως Σύρου Κ. Μώραλη κατοικοῦντος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ τῶν προσυπογραφομένων μαρτύρων τῶν κυρίων Χριστοφῆ Ἐμμανουὴλ τὸ ἐπάγγελμα ἐμπόρου, καὶ Μαυριανοῦ Ν. Μιλιώνη τὸ ἐπάγγελμα ἐμπόρου κατοίκων ἐν ταῦθα, Ἑλλήνων γνωστῶν μου καὶ ἀσχέτων συγγενείας μὲ τὸν ἐμφανισθέντα καὶ μὲ ἐμέ, ἐνεφανίσθη λέγω ὁ κύριος Δημήτριος Στραφτόπουλος ἐμποροκτηματίας ὑπήκοος Ἕλλην, διαμένων ᾗ κάτοικος εἰς Γαλάτσιον γνωστός μου, ὅστις ὡμολόγησεν ὅτι διορίζει καὶ ἀποκαθιστᾷ πληρεξούσιόν του τὸν ἐν Γαλαζίῳ κύριον Ἠλία Σιμοτὰν, διὰ νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἐκεῖσε Ἑλληνικοῦ Βασιλικοῦ Προξένου Κυρίου Γεωργίου Ἀθανασιάδου, τὴν ἀποσφραγισιν τῆς ἰδιοκτήτου οἰκίας του, τῶν ἐν αὐτῇ εὑρισκομένων κιβωτίων του, ᾗ πᾶσαν ἄλλην ἰδιοκτησίαν του, ἐὰν ἐν περιστάσει τυχὸν ἐσφράγισεν ἢ παρέλαβε καθ' ἣν ἐποχὴν συνέλαβεν αὐτὸν ὁ ῥηθεὶς Πρόξενος, καὶ νὰ παραλάβῃ ὁ ῥηθεὶς πληρεξούσιός του ταῦτα πάντα εἰς τὴν ἐξουσίαν του, διὰ καταγραφῆς ἐνώπιον δύο μαρτύρων. ἐπίσης δὲ διὰ νὰ παραλάβῃ ὅσα χρήματα, ἀργυρὰ σκεύη, κοσμήματα, ὁμολογίας του, ἤθελεν εὑρεθῶσι εἰς τὴν κασέλα του καὶ εἰς τὴν τῆς συζύγου του, τῶν ὁποίων καταγραφὴν ὅσων ἐδυνήθη νὰ ἐνθυμηθῇ ἔκαμε καὶ ἀποστέλει πρὸς τὸν πληρεξούσιόν του, νὰ παραλάβῃ δὲ ἂν τυχὸν κάθε ἄλλην ἰδιοκτησίαν του εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ κυρίου Προξένου, τῶν ὁποίων εἰς τὴν καταγραφὴν κάμνει μνείαν, καὶ πᾶσαν ἄλλην περιουσίαν του τὴν ὁποίαν ἤδη δὲν ἐνθυμεῖται .νὰ ζητήσῃ δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀπὸ τὸν ἴδιον Πρόξενον τὸ ὡρολόγιόν του, ἓν μεγάλον φλωρίον χρυσοῦν Κωνσταντινάτον, καὶ ἓν φλωρίον τετράγωνον χρυσοῦν ῥωσσικὸν, τὰ ὁποία τοῦ ἀφῄρεσεν ἀπὸ τὸν κόλπον του καθ' ἣν στιγμὴν τὸν συνέλαβε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸ πλοῖον ὡς κατάδικον, καὶ τὰ ὁποῖα σημειόνει καὶ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν καταγραφὴν ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ ἰδίου, καὶ νὰ δώσῃ δὶ ὅσα ἤθελε παραλάβει ἀπόδειξιν, διὰ δὲ τὰ ἐλείποντα πράγματα χρήματα ὁμολογίας κοσμήματα ζῶα καὶ πᾶν ἄλλο ἰδιόκτητόν του νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν ἔλλειψιν εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν, εἴτε εἰς μίαν τῶν μεγάλων δυνάμεων Καγγελαρίαν. ὑπόσχεται δὲ ὅτι θέλει δέχεται τὰς πράξεις τοῦ πληρεξουσίου του ὡς στερεὰς. Πρὸς ἔνδειξιν δὲ συνετάχθη τὸ παρὸν σήμερον τὴν δεκάτην Ἰουλίου ἡμέρᾳ παρασκευῇ μετὰ μεσημβρίας τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ δευτέρου ἔτους ἐν Ἑρμουπόλει. ᾗ τ.λ. π.

Ἐντιμότατε Κύριε Καπετὰν δημήτρι ἀδελφικος σᾶς ἀσπάζομε ὁμιος καὶ τὴν αὐτα δελφίμου Κοκόνα σμάραγδο ἀδελφίκος τὴν ἀσπαζόμε, καὶ ἀθεναμάθετε καὶ διὰ τὴν ἡγια μας χαριτι θίου ἐος τὴν ὁρα ἡμαστε καλὰ, μόνον διὰ τὴν ἐδικίσας ἡγια ἔχο τορα διο παπόρια ὁπου δὲν ἔμαθα τήποτα καὶ ἡμε ἡσε μέγαλι εγνια διὰ τὴν ἡγίασας, ὁστε σᾶς περικαλὸ νὰ ἠθελε μέ γράφετε συχνὰ διὰ νὰ μαθάνο καὶ ἐγὸ διὰ λογούσας, καὶ νὰ μί μὲ στερνετε γράματα παρτικολάρε ἄλα νὰ μετο περικικλίτε με τὰ γραματα τοῦ Κύριου . . . . . διὰ να μὶ πεσι εἰς κανενοῦ φιλουμας χέρια καὶ πέσι εἰς ταχερία τυῦ Κυρίου Προξένου ᾗ ἐτοῦτο σᾶς λέγο ἀνίξεται τα ματίασας, διάτι ὁ Κύριος γεοργίος ἀθανασιαδὶς πασκίζι μέοτι τροπὸν καὶ ψευδομαρτιρίες νάσας καταδικάσι καὶ ὀσο ἡμπορις ανιξε ταματίασου, διὰ τί αυτος δὲν κάνι ταχρεητου ὀς Προξενός ἄλα ὀς ταβαζὴς ἐναντίσσου, ὀστε σας λέγο δαὶ ᾗ διὰ τὸ ἐπιτροπηκο ὁπου με σιλέτε δὲν ἠθέλισε ὀκιρίος Προξένος νὰ μὲ γνόρισι μὲ κανένα τρόπο δίνο τας ἀναφοράμου ἀποτας 30 Ἰουλίου, καὶ ἐος τησίμερο καμία ἀπαντισὶ δὲν ἔλαβα οὔτε θέλι λάβο· διὰ τοῦτο ἔκαμα τὰ χρέημου καὶ ἔδοκα διαμαρτιρίσι καὶ αὐτὴ δὲν τὴν ἐδέχθι· καὶ διὰ τοῦτο ἔδιαστίκα καὶ ἔπιρα διο μαρτιρίες ᾗ ἐπαρισιάστι κα εἰς τὸ προξενιο ὁστε τὰηθία με ἠπε λιπὸν τὰ ἐπικιροσα μὲ τὴν ἐντοπηκὴ ἀρχη καὶ σάς τὰ στέρνο καὶ κάμετε ὅτι ἡμπορίτε, εδοκα καὶ τὸ ἠστερινὸν πρετέστο με ὁλοντοῦτο δὲν ἠθέλισε ναμου τὸ δεχθὶ καμία ἀρχὴ ἐος τὴν ὁρα, διατὶ ἐπῆγε καὶ ἐπρόσπεσε εἰς ὅλας τὰς αρχὰς ὁ κυρίος Προξενὸς να μί ἤθελε μοῦ ἐπικιρόσουνε κανένα ἐγραφο, με ολοτοῦτο ἀπολιγον κατολίγον τὰ ἐπικιρόσανε και τὴν διαμαρτιρισι ἐτουτι ἐλπίζο νὰ τὴν ἐπικιροσο ὀςε καὶ ετουτα πούσας στενὸ ὅλο το ιδίο ηνε· σάς ἐστιλα καὶ ἕνα μαρτιρικὸ ἀπο 58 ηπογραφας αρχοντον καὶ εν μπορον καὶ τὸ ἀντιςατο του διηκητοῦ και ἕνα μαρτιρικο ἀπο το μπαρπόσι μὰ δὲν ἔλαβα ἀπαντισι αντὰ ελαβέτε, και ηθε λε σας γραψο καὶ διὰ τὴν κατα γραφὶ ὁπου μοῦ ἔχατε να με στιλετε, ὁπὸ αυτι ηνε το πλεο ἀναγγεο· και αλο δε σας λεγο παρα να πα σκισετε να μου την ἐστιλετε το ογλιγοροτέρο· και δια το ἀμπέλισας σίμερις ἔβαλε νὰ διορθοσι τα βαρέλια διὰ νασινάξῃ το σταφίλι καὶ ἐδιόρησε τὸν κύριον ῥίγαν Παλεολόγον ἐπίτροπον τὸν φίλον σας καὶ ἐμενα δὲν ηθελισε ναμε γνορίσι· οκιριος Βογίος και οἱ ἐπίλιποι σιτροφίσου ἀκομη ἐος την ὁρα τα 50 φλορία δεν ελαβα τηποτα ουτε θελι λάβο και με διαζι ὀκιριος κοστακής να τα δόκο μα ἐγω δεν εχο, και τη να καμο δὲν ηξευρο διατι καὶ ἐφετο δεν σιναζο ουτε ἕνα κλονι σιταρι διατι δεν ἐκαμα· ὀθεν εχο δομένα μὰ ἡ ἁμαρτιες μου ἐμενα με πεδεβουν μα σε ορκιζομε καπητα διμιτρι ἀπο τὴν ὁραν ὁπου ἀναχορισες ἀπεδο ἐος τὴν ὁρα δὲν ἡσιχασα απο κριτιρίον εἰς κριτιρίο μια ὁρα μολον τοῦτο διαλογουσου θισιάζο καὶ τὴν ψυχίν μου· διατι ὀφίλος εἰς τὴν αναγγι φενετε ἠθελε με γραφω χερετισμοὺς εἰς τὴν ἀδελφισου και ἀνιψιοσου μα τι χερετισματα να την δοκο ὁπου ἐγὸ εβεβεοθικα οτι αυτὶ τα εκαμε ὁλα ἄλα ουτε τὴν ἠδα ἀπο τὴν ὁρα ὁπου αναχορισὲς ἐστιλα καὶ το γραμα τοῦ ἀδελφουσου Παντελῆ καὶ διο γράματα δικάμου ᾗ ἐγὸ καμία ἀ παντισι ἐος τορα δεν ἔλαβα δὲν ηξευρο ασας εγραψε ἐλογουσας ηθελε σάς γραψο δια νὰ πασκισέτε ν βαλετε τὸν Κυρίο ηγουμένο τοῦ ἁγιου νικολαου εἰς τὰς ἐφημεριδας και τον κυριον μορτοπουλον, διατι αυτη εἶναι ὁπου σε κατατρεχουν ὅσον ἠμποροῦν σε ηδοπιο ὅτι ὁ Κυριος Προξενος ἔβαλεν τον κυρίον ἀποστολοπουλον καὶ σιναζι ἡπογραφας περι τὴν καλιτου διαγογη, μὰ δὲν ἠξευρο τι τρέχη ηθελε δοκο καὶ τοῦ ἀμπελογρο καὶ τοῦ ραντε 174 γρ. καὶ ἀφου δὲν με ἐπαραδοσε ὁ κυρίος, Προξενος τὴν περιουσίασου εστιλα τὸν Παναγι καὶ τοῦ τὰ εζήτισε καὶ τοῦ ἀπεκριθη ὅτι δὲν ἔχη χριματα ἐδικασου μα ἐγο το εκαμα διὰ δοκι μὴ νὰ ηδο τι θα μὲ ἤπη μεολο τουτο θενα πάο καὶ ἐγο ὁ ηδιος να ηδο τη θα με ἤπη· σας χερετα ὁ καλιτερος μας φίλος ὁ κυριος νικολάκις μοδηλος ὁμιος καὶ τὴν κοκονα σμαράγδα ἀδελφικὸς σᾶς ἀσπαζετε καὶ ἤθελε να σας στη λιξένα γράμα μὰ ἐπιγε εἰς το χορίον καὶ με τὸ ἄλο παπορι θελι σᾶς το στηλη· χερετισματα καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς καλοὺς φίλους ἠδὲ τοὺς κακοὺς ας τῆς παρι ὁ διάβολος.

ταῦτα καὶ μένω Ἠλίας Σμοτὰς
1842 Σεπτεβρίου 21

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἠγόρασα διὰ Συμβολαιογραφικῶν πράξεων γενομένων παρὰ τῷ Συμβολαιογράφῳ Τήνῳ Κ. Ν. Ζάρπα τὰ ἀκόλουθα δύω κτήματα, κείμενα εἰς τὴν νῆσον Τῆνον. Ἕνα χωράφιον κείμενον εἰς τοποθεσίαν Κουτεραὶ τοῦ Δήμου τῆς Τήνου, μὲ συκέας καὶ ἀμπέλια, πλησιάζον μὲ τοὺς ἀγροὺς τοῦ Φραγγίσκου Βίλα, τοῦ Κωνσταντίνου Κακόλα, τῆς Μαργαρίτας Καπαρέλενας, καὶ μὲ τὴν δημοσίαν ὁδὸν, ἀπὸ τὸν Νικόλαον Κατζάλη διὰ δραχμὰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τὴν 18 Ἰουνίου 1841 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2868 πράξεως. καὶ ἕνα ἕτερον χωράφιον εἰς τοποθεσίαν λάκκομα τοῦ αὐτοῦ δήμου μὲ συκέας καὶ ἀμπέλια ἔχον πλησιαστὰς τοὺς ἀγροὺς τοῦ Μάρκου Βίλα, τοῦ Στυλιανοῦ Κρητικοῦ, τοῦ Ἰωάννου Φόσκουλου, καὶ τοῦ Παναγιώτου Κελεμένη ἀπὸ τὸν Λορέζον Καλαφάτην, διὰ δραχμὰς ἑκατὸν τριάκοντα ἓξ τὴν 15 Δεκεμβρίου 1841 ἀριθμὸς πράξεως 3249. εἰδοποιοῦνται λοιπὸν καὶ προσκαλοῦνται, οἱ ἔχοντες ἐπ' αὐτῶν τῶν κτημάτων ἀπαιτήσεις ἢ ἀξιώσεις νὰ τὰς παρουσιάσωσιν ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νόμου χορηγουμένης προθεσμίας, ἄλλως παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης παύουσι τοῦ λοιπροῦ ἀπὸ παντὸς ἐπ' αὐτῶν δικαιώματος.

Ἐν Τήνῳ τὴν 16 Νοεμβρίου 1842.

Νικόλαος Κελεμένης

(Ἕπεται παράρτημα)

ΕΚ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΗΣΑΙΑ (Ὁ Συντάκτης Θεμιστοκλῆς Μ. Προδρόμου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 192.
ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ Ο ΕΡΜΗΣ

(ΣΥΡΟΣ τὴν 21. 9βρίου 1842.)

ΣΜΥΡΝΗ

(ἐξ ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας)

Ἤρχισαν νὰ πραγματοποιῶνται ἤδη ὅσα σᾶς προεγράψαμεν περὶ τοῦ Συριακοῦ ζητήματος, ὅτι δηλαδὴ τὸ ζήτημα τοῦτο μακρὰν τοῦ νὰ θεωρῆται εἰς τὴν παραμονὴν τῆς λύσεώς του, ὥς τινες ἐφημεριδογράφοι ἐδημοσίευσαν, θέλει ἐπιφέρει μεγάλας καὶ σημαντικὰς διενέξεις μεταξὺ τῶν μεγάλων τῆς Εὐρώπης δυνάμεων καὶ τοῦ Διβανίου. Μεγάλη κίνησις ἔλαβε χώραν ἐσχάτως εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν κατὰ συνέπειαν τῶν ὁδηγιῶν τὰς ὁποίας οἱ κύριοι πρέσβεις ἔλαβον ἀπὸ τὰς αὐλὰς των καθόσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦτο, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ μὲν ἀπαιτοῦν μετὰ μεγίστης ἐπιμονῆς νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς Διβανίους τὰ παλαιά των προνόμια, διὰ νὰ Κυβερνῶνται, ὡς πρὸ ἀμνημονεύτων ἐτῶν ἐκυβερνῶντο, οἱ δὲ σύμφωνοι μετὰ τοῦ Διβανίου ἀπαιτοῦν νὰ διοικῆται ὁ Λίβανος ἀπὸ ἕνα Πασσᾶν διωρισμένον ὑπὸ τῆς Πόρτας, καὶ ἄλλοι ἐξ αὐτῶν ἀξιοῦν νὰ τεθῇ ἡ Συρία ὑπὸ τὴν ἄμεσον ὑπεράσπισιν καὶ προστασίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, ἐπιστηρίζοντες τὴν ἀξίωσίν των ταύτην, εἰς τὸν λόγον ὅτι, ἀποσπάσασαι αὗται τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἀπὸ τὴν δυναστείαν τοῦ Σατράπου τῆς Αἰγύπτου διὰ τῶν ὅπλων των, καὶ παραχωρήσασαι αὐτὴν πρὸς τὸν Σουλτάνον μόνον καὶ μόνον πρὸς κατάπαυσιν τῆς ἀναρχίας καὶ ὑπὲρ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας, ἀπολαμβάνουν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προνοῶσι καὶ νὰ διαθέτωσι περὶ αὐτῆς, ὁσάκις δὲν μένει ἐλπὶς περὶ καταπαύσεως αὐτόθι τῆς ἀναρχίας καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς εἰρήνης. Αἱ τελευταῖαι μάλιστα συμβᾶσαι ταραχαὶ εἰς τὴν Συρίαν, καὶ ἡ σημαντικὴ ἔνοπλος κίνησις καὶ ἐπανάστασις τῶν Δρούσσων καὶ τῶν Μαρονιτῶν ἡνωμένων κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ ἰδίως κατὰ τῶν Ἀλβανῶν, ἐχρησίμευσαν ὡς ἰσχυρὰ ἐπιχειρήματα κατὰ τῶν ἀξιώσεων τοῦ Διβανίου. Ἡ διπλωματικὴ αὕτη κίνησις ἐξακολουθεῖ ἀκαταπαύστως εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ τὸ κοινὸν προβλέπει ἀναπόφευκτον ῥῆξιν, τὰς συνεπείας τῆς ὁποίας οὐδεὶς δύναται νὰ προμαντεύσῃ πρὸς τὸ παρόν

Ὑπὲρ τῆς ῥήξεως ταύτης δύνανται νὰ συντελέσωσι μεγάλως καὶ τὰ ἐν τῇ Σερβίᾳ καὶ εἰς τὰς παραδουναβίους Ἐπαρχίας τελευταῖα συμβάντα, ἅτινα δὲν εἶναι ἧττον σπουδαῖα. Ἡ ἐπαρχία αὕτη δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡσυχάζει μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ νέου πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου Γεώργιοβιτζ. Διάφοροι ξενικαὶ ἐπιῤῥοαὶ, καὶ πολλὰ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα συμφέροντα ἐρεθίζουν εἰς κινήσεις τὰ κόμματα, ὥστε εἶναι πολλὰ πιθανὸν νὰ συμβῇ καὶ αὐτόθι κάμμία σημαντικὴ ῥήξις μὲ πολλὰς καὶ ἀξιολόγους συνεπείας. Ἕνεκα τούτου λοιπὸν δὲν δύναται νὰ μένῃ ἀμέριμνος ἡ διπλωματεία, καθόσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦτο.

— Πρό τινων ἡμερῶν ἐπέστρεψεν ἐνταῦθα ἐκ τῆς Ναυπλίας ὅπου εἶχε μεταβῆ μὶ ἄδειαν ἀπουσίας ὁ καλὸς καὶ ἀξιότιμος διοικητής μας κύριος Νικόλαος Πονηρόπουλος.

Ἡ ἐπάνοδός του ἐνταῦθα μετὰ τετράμηνον περίπου ἀπουσίαν, ἕνεκα τῆς ὁποίας ὑπέφερεν εἰς Ναύπλιον ἀσθενείας, ἐπροξένησε μεγίστην εἰς τοὺς συμπολίτας μας χαρὰν, διότι εἶχον αἰσθανθῆ βαθυτάτην λύπην ὅτε διεδόθη ψευδὴς τις φήμη περὶ μεταθέσεώς του εἰς ἄλλην διοίκησιν.

Διαρκούσης τῆς ἀπουσίας τοῦ κυρίου Πονηροπούλου, διεύθυνε μετὰ τῆς δεούσης φρονήσεως τὰς διοικητικὰς ἐργασίας ὁ ἀξιέπαινος γραμματεὺς τῆς διοικήσεως κύριος Μ, Καλληγᾶς.

—Αἱ ἐφημερίδες τῆς Εὐρώπης τὰς ὁποίας ἐλάβομεν διὰ τοῦ τελευταίου ἀτμοπλοίου, δὲν διαλαμβάνουν ἀξίας λόγου ἀγγελίας διὰ νὰ νὰ τὰς γνωστοποιήσωμεν πρὸς τοὺς κυρίους ἀναγνώστας μας.

— Οἱ ἐνταῦθα ἰατροχειροῦργοι κύριοι Βοτάρος καὶ Βιτάλης ἔκαμαν κατ' αὐτὰς ἀξιοθαύμαστον μαιευτικὸν χειρούργημα ἐπὶ τῆς ἐγκυμονούσης συζύγου τοῦ Λιμενάρχου μας κυρίου Λαζάρου Παππᾶ Μανόλη, ἥτις εἶχε πλησιάσει εἰς τὰς πύλας σχεδὸν τοῦ ᾅδου.

Ἡ κοιλία τῆς γυναικὸς ταύτης εἰς ἑπτάμηνον ἐγκυμοσύνην οὔσης ἐπρίσθη τοσοῦτον ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς, ὥστε ὑπέφερεν αὕτη τὰ πάνδεινα μὴ δυναμένη οὐδὲ νὰ κινηθῇ, οὐδὲ νὰ φάγῃ, οὐδὲ, τέλος, νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως.

Προσκληθέντες οἱ μνησθέντες Ἰατροχειροῦργοι κύριοι Βοτάρος καὶ Βιτάλης πρὸς θεραπείαν της, ἀφοῦ μετεχειρίσθησαν μὲ ἀποτυχίαν ὅλα τὰ λοιπὰ μέσα τὰ ὁποῖα ὑπηγόρευσεν αὐτοῖς ἡ ἐπιστήμη, κατέφυγον εἰς μαιευτικὸν χειρούργημα, καὶ διὰ νὰ ἐκβιάσωσι τὸν τοκετὸν καίτοι πρόωρον, ἐτρύπησαν δὶ ἑνὸς ὀργάνου τὴν λεγομένην φούσκαν, ὅθεν ἐξῆλθον δέκα περίπου λίτραι ὕδατος. Μετὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἤρχισαν οἱ τοῦ τοκετοῦ πόνοι, ἀλλὰ τὸ ἔμβρυον ἐξερχόμενον διὰ τῶν ποδῶν παρεμποδίσθη εἰς τὸ στόμιον τῆς μήτρας διαμείναν μίαν περίπου ὥραν εἰς ταύτην τὴν θέσιν. Οἱ κύριοι Ἰατροχειροῦργοι παρατηρήσαντες ὅτι ἡ κοιλία τῆς ἐγκυμονούσης ἦτο πολλὰ εἰσέτι φουσκωμένη, καὶ γνωρίσαντες ὅτι ἡ κεφαλὴ τοῦ ἐμβρύου ἦτο πρισμένη καὶ ὅτι ἕνεκα τούτου ἐφαίνετο καὶ ἡ κοιλία τῆς ἐγκυμονούσης ἦτο πολλὰ εἰσέτι φουσκωμένη καὶ ὁ τοκετὸς παρεμποδίζετο, κατέφυγον εἰς δεύτερον χειρούργημα, τρυπήσαντες εἴτε διὰ τοῦ αὐτοῦ εἴτε δὶ ἄλλου τινος ὀργάνου τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐμβρύου. Μετὰ τὸ χειρούργημα τοῦτο ἐξῆλθεν ἐκ νέου μεγίστη ποσότης ὕδατος ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐμβρύου, τὸ ὁποῖον παρευθὺς ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὴν μήτραν καὶ ἔπεσεν, ὁ τοκετὸς ἐπραγματοποιήθη ἑπομένως, καὶ ἡ παθοῦσα ἀπολαμβάνει ἤδη τελείαν ὑγείαν.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ.

— Εἰς ἔκθεσιν τοῦ ἐν Κίνᾳ ἀρχηγοῦ τῶν Ἀγγλικῶν ὅπλων Ἐλλιὸτ—Βιγγὰμ περιγράφεται ὁ ἀκόλουθος πολλὰ περίεργος τρόπος τοῦ κλέπτειν.

« Ὅτε οἱ Ἄγγλοι ἐκυρίευσαν τὸ Τίγγ—Χαΐ πρωτεύουσαν τῆς νήσου Σχουλὰν, δὲν ἀπήντησαν ψυχὴν ζῶσαν εἰς τὰς ὁδοὺς. κάμπολλαι χιλιάδες κατοίκων ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, καὶ πολλαὶ οἰκογένειαι ἐκλείσθησαν εἰς τὰς οἰκίας των. Ἐν τούτοις ἡ ἀκριβὴς πειθαρχία τῶν στρατιωτῶν καθησύχασεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τοὺς κατοίκους, ὥστε ἤρχισαν νὰ φαίνωνται οἱ μείναντες εἰς τὴν πόλην Κινέζοι, καὶ νὰ ἔρχωνται καί τινες ἔξωθεν· ἀλλ' οὗτοι οἱ ἔξωθεν ἐρχόμενοι ἦσαν κλέπται ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἐνασχολήθέντες νὰ κλέπτωσι τὰς οἰκίας καὶ τὰ ἐργαστήρια τὰ ἐγκαταλειφθέντα ἀπὸ τοὺς κυρίους των. Ὁ Ἄγγλος στρατηγὸς ἔδωκε διαταγὴν εἰς τὰς πύλας τῆς πόλεως νὰ μὴν συγχωρῆται ἡ ἔξοδος οὐδενὸς κινητοῦ ἀντικειμένου ἢ ἐπίπλου, μόνα δὲ τὰ φορεῖα τὰ φέροντα τοὺς νεκροὺς, οἵτινες ἐθάπτοντο εἰς ἕν ἐκεῖ πλησίον ὄρος ἐσυγχωρεῖτο νὰ ἐξέρχωνται ἄνευ ἐπισκέψεως.

Ἐν τούτοις οἱ Ἄγγλοι ἐξεπλήχθησαν διὰ τὸ ὑπεράριθμον τῶν ἐκφορῶν, νομίσαντες ὅτι ἡ πανώλης ἢ ἡ χόλερα προσετέθησαν εἰς τὰ δυστυχήματα τὰ ὁποῖα ἐρήμωσαν τὴν πόλιν, ἀλλ' ὑποπτευθέντες ταὐτοχρόνως ἐπεσκέφθησαν τὰ φορεῖα, καὶ τὰ εὗρον ὅλα σχεδὸν γέμοντα ἀντὶ πτωμάτων ἀπὸ μεταξωτὰ ὑφάσματα, καὶ ἄλλα πολύτιμα πράγματα τὰ ὁποῖα διηρπάζοντο ἀπὸ τὰς πλουσίας τῶν ἐμπόρων ἀποθήκας· ἔλαβον ὅθεν πρόσφορα μέτρα διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὰς κλοπὰς ταύτας

— Κατ' αὐτὰς ἐξῆλθε τῶν πιεστηρίων ἡ ὑπὸ τοῦ κυρίου Β. Νικολαΐδου ἀξιωματικοῦ τοῦ Β. Μηχανικοῦ μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν καθομιλουμένην Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ἐκδοθεῖσα Στοιχειώδης Ἀριθμητικὴ τοῦ περιφήμου μαθηματικοῦ Γάλλου Σ. Φ. Λακροΐου.

Ἡ Ἀριθμητικὴ αὕτη εὐφημισθεῖσα καὶ ὑπολη πτομένη εἰς τὴν Γαλλίαν, εἶναι ἡ καλλιτέρα ἀφ' ὅσας ἐξεδόθησαν μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθόσον καὶ ἡμεῖς παρετηρήσαμεν καὶ διάφοροι εἰδήμονες τῆς ἐπιστήμης ταύτης μᾶς ἐπληροφόρησαν, διά τε τὸ εὔληπτον, τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὸ εὐμέθοδόν της· καθίσταται ἄρα ἀναγκαία εἰς τοὺς σπουδάζοντας τὴν ἐπιστήμην ταύτην, καὶ ἰδίως εἰς τοὺς κυρίους ἐμπόρους διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἀναπτυσσομένας διαφόρους μεθόδους, εὐκολυνούσας μεγάλως τὰς ἐργασίας των καθόσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν, καὶ διὰ τοὺς παμπόλλους προστεθέντας ἐν αὐτῇ πίνακας, δὶ ὧν λαμβάνουν ἐκτεταμένην γνῶσιν τῶν νομισμάτων, μέτρων καὶ σταθμῶν ὅλου σχεδὸν τοῦ γνωστοῦ κόσμου.

Διὰ τὰ προεκτεθέντα προσόντα τῆς ἀριθμητικῆς ταύτης, κρίνομεν καθῆκον μας νὰ τὴν συστήσωμεν πρὸς ὅλον τὸ πανελλήνιον, καὶ ἰδίως πρὸς τὴν Σ. Β. Γραμματείαν τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, διὰ νὰ διαταχθῇ ἡ εἴσαξίς της εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τοῦ κράτους, ἀφοῦ ἀποτελοῦσα βιβλίον συγκείμενον ἀπὸ δεκαεπτὰ περίπου τυπογραφικὰ φύλλα, τιμᾶται διὰ μόνας δραχμὰς 3. καὶ λεπ. 75.

Ἡ Ἀριθμητικὴ αὕτη πωλεῖται εἰς τὸ γραφεῖον μας πρὸς τὸ παρόν.

ΕΚ ΤΗΣ ΦΥΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΗΣΑΙΑ (Ὁ Συντάκτης Θεμιστοκλῆς Μ. Προδρόμου.)